

Kommuners, saa dog i de private Lods-ejeres Ret, som ere Grundejere og tidligere have været Strandretsejere med Hensyn til den Del af Kallebodstrand, som nu indlemmes i Kjøbenhavns Havn. Jeg slaar allerede nu til Lyd for den Betragtning, at man dog ikke skal være alt for ligegyldig med, hvad der i saa Henseende sker, thi det er jo givet, at hvis den Plan, som her er skitseret, bliver gennemført — og det er Meningen, at den skal gennemføres — saa vil Kjøbenhavns Havn ikke kunne blive staaende ved den Grænse, den nu har, saa vil det blive nødvendigt, at den udvides lige ud til Køge Bugt, og det af den ganske naturlige og selvforstaaelige Grund, at der maa tilvejebringes et ved Kunst gravet Løb lige ud til Køge Bugt, og dette Løb maa Kjøbenhavns Havn ganske naturligt have en vis Raadighed over. Og naar den kan faa denne Raadighed saa nemt og saa bekvemt, at den blot behøver at gøre en Indstilling til Indenrigsministeren, som saa udsteder en ganske lille Bekendtgørelse paa tre Linier i Ministeraltidende, hvorved Kjøbenhavns Havns Grænse er flyttet en halv, een, halvanden eller to Mil eller hvilken som helst Strækning — naar det kan ske, er der ingen Grænse for, hvor langt Kjøbenhavn kan udvide Grænserne for sin Havn. Det er blevet mig sagt — jeg tør ikke indestaa for, at det er rigtigt — at der allerede nu er Planer oppe om ogsaa at udvide Kjøbenhavns Havn mod Nord ud over Stadens Grænse til Hvidøre Pynten. Der er noget, der taler for det, thi jeg ved, at man har, hvad man i Almindelighed kalder, et godt Øje til de private Havne, som ligge paa Sjællands Kyst Nord for Kjøbenhavns Havn, Tuborg Havn, Lautrups Havn, Skovshoved Havn o. s. v. og vil gerne have Haands- og Halsret over dem. Hvis det sker, vil der indtræde et mærkværdigt Forhold med Hensyn til de ganske smaa Inddæmninger, hvoraf der aarlig foretages en Mængde, naturligvis med Ministeriets Samtykke, ud for Villaejernes Haver langs med Strandvejen for at udligne Kystlinien, forhindre Ansamling af raadden Tang o. l., og i det hele taget ordne Forholdene saaledes, at de i sanitær Henseende blive gunstigere end hidtil. Vi have i Gentofte adskillige Sager af den Slags om Aaret, der komme til Sogneraadet, anbefales af dette, gaa til Ministeriet og komme tilbage med Tilladelse. Der vil ogsaa i Fremtiden kunne gives saadan Tilladelse, det er der ikke

noget i Vejen for, men paa den ejendommelige Maade, at kun Kjøbenhavns Havn eller Kjøbenhavns Kommune kan faa Ejendomsret over disse smaa Arealer. Staten kan tillade, at de inddæmnes og opfyldes, men Staten kan ikke give Ejendomsret til nogen anden end Kjøbenhavns Kommune eller Havn. Det vil sige, naar jeg vil inddæmme et saadant Areal ud for min Have, og jeg faar Regeringsmagtens Samtykke dertil, vil den sige: Du maa gerne faa Lov til at gøre det, men du maa erhverve Ejendomsret af Kjøbenhavns Kommune, thi Kjøbenhavns Havn har Ejendomsret til alt, hvad der foretages inden for Kjøbenhavns Havns Grænse.

Det er et Forhold, som jeg dog tror, at man skal være lidt varsom med, thi hvis sligt kan udvikle sig ganske frit og simpelt og listes frem paa den Maade, hvorpaa det sker her ved en lille Tilføjelse paa et Lovforslag, som det slet ikke vedkommer, ser jeg rigtignok ikke, hvor Grænsen er. Jeg ser da ikke rettere, end at da kunne en skønne Dag alle vi andre, som bo rundt omkring i Landet, for Alvor blive, hvad man gerne vil gøre os til, et passende Appendiks til Staden Kjøbenhavn. Det er ikke hensigtsmæssigt helt at tilsidesætte Hensynet til, hvad man skylder alle øvrige Kommuner, alle øvrige Beboere, alle andre i Landet undtagen netop Kjøbenhavn, dertil har Kjøbenhavn endnu ikke Magt nok, og den har heller ikke Berettigelse nok til at forlange, at der skal tages saa aldeles urimelig meget Hensyn til den. Jeg tror, at man skulde være lidt varsom, navnlig — det vil jeg lægge Vægt paa — over for Formen, thi den Form, her er benyttet, tiltaler mig i ganske overordentlig ringe Grad. Det forekommer mig, at naar man vil gøre et saa alvorligt og indgribende Skridt som det, man gør her, bør det fremsættes paa en saadan Maade, at Lovgivningsmagten dog i alt Fald bliver noget klar over, hvad det er, der tilsigtes, og jeg tør nok paastaa, uden at risikere at blive modbevist, at det ikke er Tilfældet med dette Forslag, saaledes som det er kommet frem og blevet behandlet her.

Jeg skal nævne en af de væsentligste øjeblikkelige Følger af, at denne § 5 vedtages, hvor det drejer sig om meget betydelige Værdier for den paagældende Lodsejer. Forholdet er nemlig det, at hele den Kyststrækning, som tillægges Kjøbenhavns Havn paa Sjællands-Siden ud over Stadens Grænse, altsaa den Del af Hvidovre Sogn, som falder ind under Kjø-